



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1126/2023
24.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К ПоЗ – 96/21 од 28.09.2022. године и Вишег суда у Београду Кв – 4505/22 од 31.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К ПоЗ – 96/21 од 28.09.2022. године и Вишег суда у Београду Кв – 4505/22 од 31.08.2023. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К ПоЗ – 96/21 од 28.09.2022. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова окривљеног АА, па су окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 158.250,00 динара и одређено да се наведени износ има исплатити из буџетских средстава суда на рачун адв. Обренов Стевана, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је одбијен захтев за накнаду трошкова у делу преко досуђеног, а до траженог износа од 213.540,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Кв – 4505/22 од 31.08.2023. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА и преиначено решење Вишег суда у Београду К ПоЗ 96/21 од 28.09.2022. године, тако што је утврђено да трошкови кривичног поступка које је бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Обренов имао пред Вишим судом у Београду на име заступања окривљеног, износе укупно 187.750,00 динара, који износ се има исплатити адвокату Стевану Обренову, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео у смислу члана 485. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Обренов, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање, или иста преиначи и то тако што ће у целости усвојити захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног (увећане за тарифиране трошкове састава захтева за заштиту законитости).

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је у побијаним решењима повређен закон, јер браниоцу окривљеног нису досуђени трошкови кривичног поступка на име накнаде за састав необразложеног поднеска, као и на име накнаде трошкова превоза браниоца сопственим возилом.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката је прописано да су странке или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, према овој тарифи, док је чланом 9. став 1. исте тарифе између осталог, прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај, накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије и дневнице и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најскупљег бензина по одређеном километру, као и трошкови путарине.

Надаље, Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Тарифном броју 4. став 1. прописано је да адвокату припада награда из Тарифног броја 1 за састављање образложених поднесака којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани – молбе ради одлагања извршења казне затвора, док је у ставу 2. прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, између осталог је прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени Врховног суда побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

По налажењу Врховног суда, бранилац има право на накнаду трошкова – награду и нужне издатке увек када обавља послове „изван седишта адвокатске канцеларије“ (члан 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, „Службени гласник РС“ бр. 121/2012), па је стога неприхватљив став у побијаним одлукама да окривљеном не припадају трошкови на име превоза на наведеној релацији, јер бранилац суду није доставио доказе – рачуне за гориво и путарину. Наиме, бранилац је неспорно био присутан на главним претресима, па у складу с тим, по ставу Врховног суда, браниоцу окривљеног припадају сви трошкови настали у вези са тим, а трошкови се обрачунавају по математичкој формули предвиђеној Адвокатском

тарифом, при чему суд има право да провери да ли су ти захтевани трошкови правилно обрачунати у складу са том формулом и да ли је окривљени тражио реалан износ узимајући у обзир општепознате чињенице „удаљеност суда од канцеларије браниоца и цене бензина“.

С тим у вези, имајући у виду да браниоцу окривљеног у овом поступку припадају нужни издаци које је имао на име трошкова превоза, те да није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави доказ коју врсту превоза је бранилац користио у тим ситуацијама, то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду.

Надаље, погрешан је и закључак нижестепених судова да браниоцу окривљеног не припадају трошкови на име састава необразложеног поднеска од 21.12.2021. године, којим бранилац правда свој изостанак са главног претреса, јер у овом поступку одбрана није обавезна, имајући у виду да се Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Тарифном броју 4. став 2. наводи да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку, што представља наведени поднесак браниоца.

Како је побијаним решењима одбијена исплата награде за необразложени поднесак и нужних издатака на име трошкова превоза, то је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Због наведених повреда закона, Врховни суд је усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења о трошковима поступка и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање о захтеву браниоца, при чему ће суд узети у обзир примедбе изнете у овој пресуди и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић